

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1157/2025
23.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адвоката Милована Вукашиновића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 33/25 од 14.04.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1. 77/25 од 24.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милована Вукашиновића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 33/25 од 14.04.2025. године и Вишег суда у Сомбору Кж1. 77/25 од 24.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 33/25 од 14.04.2025. године окривљена АА оглашена је кривом да је извршила кривично дело насиље у породици из члана 194. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђена је на казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 14.01.2025. године до упућивања окривљене у завод за извршење казне затвора, односно у здравствену установу, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди. Истом пресудом окривљеној је изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење и чување у здравственој установи, која ће се обуставити када суд утврди да је престала потреба за лечењем и чувањем окривљене у здравственој установи, а може трајати и дуже од изречене казне, с тим да се време проведено у здравственој установи урачунава у време трајања изречене казне. Окривљеној је изречена и мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном ББ у трајању од једне године од правноснажности пресуде, и то у виду забране даљег узнемиравања оштећене, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере, а окривљена је ослобођена дужности накнаде трошкова кривичног поступка и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1. 77/25 од 24.06.2025. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Врбасу, окривљене АА и браниоца окривљене, адвоката Милована Вукашиновића и пресуда Основног суда у Врбасу К 33/25 од 14.04.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене, адвокат Милован Вукашиновић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд захтев за заштиту законитости усвоји, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљене наводи да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члан 439. тачка 1) ЗКП, која повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, приликом образлагања овако означене повреде бранилац наводи да суд, приликом одлучивања о кривичној санкцији, окривљеној није ублажио казну затвора нити јој је изрекао казну затвора испод законског минимума или блажу врсту кривичне санкције, иако је утврдио да окривљена раније није осуђивана, да је незапослена, без имовине, мајка двоје малолетне деце, да оштећена није имала никаквих последица због дела које је учинила окривљена нити је поставила имовинско-правни захтев и била заинтересована за кривични прогон окривљене, а којим наводима суштински указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљене у целости оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.

Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић